

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН СЕЛО

Превод от руски: Любен Любенов, —

chitanka.info

Привет, привет на теб, мой мил пустинен кът,
приют на тишина, на труд и вдъхновение,
където дните ми в незрим поток текат
във лоното на радост и забвение.
Аз твой съм: аз смених Цирцеиния двор,
заблуди, балове и пиршества охолни
за мирните гори, за полския простор,
за леността — сестра на размислите волни.

Аз твой съм: в твоя лес красив
обичам лятната прохлада,
копите дъхави в зелената ливада,
шума сред храстите на ручея игрив.
Сменяват се пред мен картините омайни:
на двете езера просторите безкрайни
с белеещ платноход над сините вълни,
оттатък — хълмите, а между тях — нивята,
къщурките в далечината
и бродещи стада в крайречни низини,
по-долу — плевници, на мелници крилата —
следи на труд и на честити дни...

С душа, от суета докрай освободена,
се уча с правдата блажен да бъда аз
и да боготворя законите у нас,
и — глух към ропота на сган непросветена —
да бъда милостив към плахата молба,
и да презирам щедрата съдба,
даряваща злодей с величие без право.

Оракули вековни, тук ви питам аз!
И в самотата величава
ехти отрадният ви глас.
Той леността унищожшава
и буди страст за труд у мен,

и размисълът ваш узрява,
в душевната ми глъб стаен.

Но страшна мисъл тук душата ми раздира;
защото в степния простор
навред приятелят на хората съзира,
че всички тънат в зло невежество, в позор.

Сляп за плача и глух за стона,
за зло на хората избран от участта,
помешчикът-дивак, забравил за закона,
без жал е присвоил докрай собствеността,
труда и времето на селския стопанин.
Покорен пред бича, над плуга чужд склонен,
по чуждите бразди се влачи изнурен
роб недоспал и недохранен.

Тук всички тежкия ярем до гроб влекат,
не смеейки дори надежда да лелеят,
тук младите моми цъфтят,
да утолява с тях порока си злодеят.
Опора в старостта на своите бащи,
добрите синове, превили в труд плещи,
напускат роден дом и вливат се в тълпата
от роби грохнали, и бич по тях плющи.
О, ако моят глас тревожеше сърцата!
Защо в гърдите ми пламти безплоден жар?
Защо витийството не ми е божии дар?
Кога ще видя аз страната ни спасена
по даден царски знак от робския хомот,
и ще изгрее ли зората възделена
над просветения неугнетен народ?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.